

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

Expedient: 403/22

Expedient de gestió: 2021RCAL...

Número de registre: 2021/...

Nombre de registres acumulats: 2021/... i 2022/...

Recurrent: JMR

Tribut: Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

Data de presentació del recurs: 29/10/2021

El Consell Tributari, reunit en sessió de 22 de febrer de 2023, coneixent del recurs presentat per JMR, i després d'haver escoltat el director jurídic de l'*Institut Municipal d'Hisenda* (IMH) en sessió informativa celebrada amb caràcter previ, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €	Període/Data
Agrupació de deute (actualment rebut) ET2021...	IMPOST DE PLUSVALIA	...	4.435,25	21/09/2021
Liquidació PV2021...	IMPOST DE PLUSVALIA	...	4.435,25	21/09/2021

2.- La persona interessada interposa recurs d'alçada contra la resolució del Gerent de l'IMH que s'identifica en els Antecedents de fet del present expedient així com contra la

liquidació girada en execució de la resolució esmentada. A més, sol·licita l'anul·lació de la provisió de constrenyiment i l'embargament.

En essència al·lega, d'una banda, que d'acord amb la sentència del Tribunal Constitucional 182/2021, de 26 d'octubre del 2021, la resolució objecte del present expedient és nul·la en basar-se en els articles 107.2.a) i 107.4 declarats inconstitucionals per contravenir el principi de capacitat econòmica, i que afecta el sistema de càlcul per determinar la base imposable del present impost, per la qual cosa és procedent la devolució de l'import ingressat al seu dia. Per altra banda, la transmissió onerosa de l'immoble objecte del present expedient no ha posat de manifest un increment de valor del sòl i, per tant, no es realitza el fet imposable de l'IIVTNU. A més, sol·licita l'anul·lació de la provisió de constrenyiment i l'embargament.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'Informe de l'IMH es desprèn la següent relació de fets:

Amb data 27/11/2020 la persona interessada va transmetre el 50% de l'immoble situat al carrer ... de Barcelona.

En data 30/11/2020, la persona interessada va presentar sol·licitud amb número de registre 2020/... mitjançant la qual sol·licitava la declaració de no subjecció a l'IIVTNU.

El 15/10/2021 es va notificar la resolució desestimàtoria del Gerent de l'IMH respecte de la sol·licitud de declaració de no subjecció presentada a la qual s'incorpora la liquidació de l'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana derivada de la mateixa número de rebut PV2021....

El 29/10/2021 es va interposar el present recurs contra la resolució del gerent de l'IMH de 15-10-21 així com contra la provisió de constrenyiment amb número de rebut ET2021..., derivada de l'impagament de la liquidació, emesa en data 26-11-2021 i notificada en data 2-12-2021. El recurs d'alçada es presenta el dia 13-12-2021. El deute consta pagat en via executiva.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- D'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, del 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en concordança amb l'article 14.2.c) del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, contra els actes de l'administració municipal d'aplicació dels tributs es podrà interposar el recurs d'alçada amb efectes de reposició.

Per tot això, es considera que els recursos d'alçada han estat interposats en termini i correspon la seva admissió. I acumulats segons diligència d'acumulació emesa el dia 2-1-2023 segons document incorporat a l'expedient.

Segon.- El Tribunal Constitucional mitjançant sentència núm. 182/2021 de 26 d'octubre (BOE de 25.11.2021) va declarar la inconstitucionalitat i la nul·litat dels arts. 107.1, segon paràgraf, 107.2.a) i 107.4 TRLHL, per vulnerar el principi de capacitat econòmica en la matèria tributària (Article 31.1 CE) en establir un únic mètode, objectiu i imperatiu, de quantificació de tota la base imposable del tribut.

Conclou el TC en aquesta sentència que aquest principi constitucional:

“(...) implica, en el caso del IIVTNU, en primer lugar, que quienes se sometan a tributación deban ser únicamente los que experimenten un incremento de valor del suelo urbano objeto de transmisión, como resolvió la STC 59/2017, FJ 3, al requerir transmisión del suelo urbano más materialización del incremento de valor para el nacimiento de la obligación tributaria; esto es, incremento real, y no potencial o presunto, para la realización del hecho imponible. Y, en segundo lugar, que quienes experimenten ese incremento se sometan a tributación, en principio, en función de la cuantía real del mismo, conectándose así debidamente el hecho imponible y la base imponible, dado que esta última no es más que la cuantificación del aspecto material del elemento objetivo del primero. (...) Siendo, pues, que la realidad económica ha

destruido la antes referida presunción de revalorización anual de los terrenos urbanos que operó en la mente del legislador para crear la norma objetiva de valoración ahora cuestionada, desaparece con ella la razonable aproximación o conexión que debe existir entre el incremento de valor efectivo y el objetivo o estimativo para que razones de técnica tributaria justifiquen el sacrificio del principio de capacidad económica como medida o parámetro del reparto de la carga tributaria en este impuesto. Con lo que la base imponible objetiva o estimativa deja de cuantificar incrementos de valor presuntos, medio o potenciales. En consecuencia, el mantenimiento del actual sistema objetivo y obligatorio de determinación de la base imponible, por ser ajeno a la realidad del mercado inmobiliario y de la crisis económica y, por tanto, estar al margen de la capacidad económica gravada por el impuesto y demostrada por el contribuyente, vulnera el principio de capacidad económica como criterio de imposición (art. 31.1 CE)”.

La pròpia STC 182/2021 especifica en el seu fonament jurídic sisè l'abast i els efectes de la seva declaració de nul·litat en els termes següents:

“6, Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad:

Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLRHL, cabe realizar las siguientes precisiones:

- a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLRHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este Tribunal) el que en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados (...)”.*

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

b) Por otro lado, no pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencias con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha”.

En aquest cas, es tracta de l'aplicació de la lletra b), incís primer, en què es concreten els efectes de la declaració d'inconstitucionalitat de les normes legals reguladores de l'impost a què fa referència la lletra a) de l'esmentat fonament jurídic. En efecte, s'hi estableixen les denominades situacions consolidades, és a dir, aquelles la revisió de les quals no es pot fer a l'empara d'aquesta sentència. Així, es disposa que ho són totes les que suposen una situació, vinculada a “*obligaciones tributarias devengadas*”, sobre la qual hauria recaigut una sentència judicial ferma o una resolució administrativa ferma el dia en què es dicta la sentència o, com declara el Tribunal, a la “*fecha de dictarse la misma*”. Aquesta és la regla que determina l'aplicació dels seus efectes i, en virtut d'això, són situacions susceptibles de revisió totes les que a la data esmentada no siguin fermes, és a dir, sobre les que no hi hagués pronunciament judicial o administratiu que hagués “*decidido definitivamente*” sobre aquestes, en els termes esmentats. Aquesta regla és la que ha de presidir qualsevol anàlisi sobre l'aplicació de la transcrita lletra b), incís primer, de la sentència 126/2021, de 26 d'octubre del mateix any, ja que el pronunciament realitzat pel TC a les lletres (i) i (ii) no constitueix sinó una equiparació, en la mateixa sentència i a aquests efectes exclusius, de situacions particulars que afecten bé concretes actuacions dels obligats, autoliquidacions, bé actuacions particulars de l'Administració, liquidacions.

El Consell Tributari s'ha pronunciat al respecte a l'Informe 1416/21, de 15 de desembre de 2021, en la qüestió tercera del qual s'assenyala que “*A més, a la lletra B), es regulen els efectes d'aquesta declaració disposant-se expressament que no es podrán revisar a*

l'empara de la sentència, les situacions consolidades, és a dir, "las obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia judicial con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme", assimilant a aquestes darreres situacions, a aquests exclusius efectes, d'una banda, a les liquidacions provisionals o definitives que no haguessin estat impugnades a 26 d'octubre de 2021, data en què es va dictar la sentència i, d'una altra, a les autoliquidacions la rectificació de les quals no s'hagués efectuat d'acord amb l'article 120.3 de la LGT, a la mateixa data. En definitiva, es poden revisar les situacions que, al contrari, no poden ser qualificades de situacions consolidades, i no es poden revisar les que tinguin aquesta consideració".

Doncs bé, en el cas concret sobre el qual s'ha de pronunciar el Consell Tributari, se'n deriva de l'expedient que la resolució recorreguda, desestimària de la sol·licitud de declaració de no subjecció presentada per l'interessat, va ser notificada el dia 15-10-2021. Per tant, el dia 26-10-2021, dia en què es dicta la sentència, la resolució administrativa no havia adquirit fermesa, és a dir, no se li podia atribuir la qualificació de consolidada prevista a la lletra b) de l'incís primer. En efecte, d'acord amb l'ordenament jurídic, l'interessat sol·licita l'esmentada declaració sobre la base de la manca de realització del fet imposable de l'impost per a la qual cosa aporta la documentació que en considera acreditativa. En conseqüència, la resolució denegatòria, que és una declaració de voluntat de l'Administració, recau sobre la subjecció esmentada que és la qüestió debatuda i respecte de la qual s'obre la via de la impugnació d'acord amb l'ordenament jurídic, és a dir, la interposició del recurs administratiu en el termini d'un mes. En aquest cas concret, l'interessat exerceix aquest últim dret amb aquest recurs en els termes legalment establerts, pel que fa a la data en què es dicta la sentència invocada no es pot atribuir a l'acte recorregut la condició de resolució administrativa ferma que és exigida per el TC al FJ Sisè. En definitiva, l'interessat presenta el 30-11-2020 l'esmentada sol·licitud de declaració de no subjecció, és a dir, amb anterioritat al 26-10-2021, dictant-se, així mateix abans de la data esmentada, la resolució denegatòria però sense que se li pugui atribuir la condició de fermesa requerida pel ja esmentat FJ Sisè, lletra b) incís primer.

Per tot això, l'acte objecte del present expedient és susceptible de revisió amb fonament a la mateixa sentència del Tribunal Constitucional 182/2021, en no considerar-se situació consolidada, d'acord amb la declaració del propi TC a l'esmentat FJ6 de la darrera

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

sentència. S'ha d'estimar, doncs, el recurs presentat i queden sense efecte totes les actuacions i actes derivats de la resolució desestimàtoria de la sol·licitud de no subjecció presentada per l'obligat el dia 30-11-2020.

Per això, i en disconformitat amb la proposta de l'*Institut Municipal d'Hisenda*,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat.